

Какво разказвалъ коньтъ.

— Ще дойде пролѣтъ, снѣгътъ ще се стопи и мене ще ме впрѣгнатъ въ тежкото рало. Ще разора азъ дълги и дълбоки бразди и ще засѣя златно житно.

Прѣзъ горещото лѣто ще покосятъ ливадитѣ и азъ ще прѣвозя сѣното въ село. Слѣдъ жетва пъкъ ще прѣвозя снопитѣ на хармана и по цѣлъ день ще гивършѣя. А когато житото се прибере въ хамбаритѣ, ще го возя на воденицата да се смеле на брашно.

Зимѣ, когато прибрани при топла соба вие слушате приказкитѣ на баба и дѣдо, азъ ще газя снѣгъ до колѣнѣ и ще ви нося дърва отъ гората.

Така, мило дѣте, моятъ животъ е постоянна работа.

